

Živojin Prokopović

Branka Đorđević, SLIKARSTVO KAO SUDBINA

DIGP "Prosveta", Niš, 2005.

Slikarstvo Branke Đorđević pratim više od jedne decenije. Tekstovi naših i stranih likovnih stručnjaka, nekoliko izložbi i njena stalna postavka slika u "Kući galeriji", potvrđuju da je umetnica ostvarila značajan autorski opus. Imao sam prilike i da se sa njom često susrećem. Iz tih susreta i razgovora o umetnosti i njenom shvatanju slikarstva nastala je ova knjiga. Preda mnom je bio umetnik čiji sam iskaz uzeo kao neprekidno autobiografsko kazivanje. Razgovarajući sa njom želeo sam da oslušnem pulsiranje njene duše

i postavim ona pitanja čiji odgovori otkrivaju stvaralačke lavirinte njenog bića. Nastojao sam da usaglasim teme iz biografije umetnice sa temama koje spadaju u umetnički domen zato pripadaju stručnom razmatranju od strane kritičara.

Naravno, koristio sam i iskustvo onih novinara i istoričara umetnosti koji su tražili da u njihovim knjigama intervju o Branki bude što više činjenica iz života.

Branka Đorđević je ovakvu koncepciju razgovora spretno prihvatila i iznela je pored poznatih i manje poznate činjenice o sebi i svojoj umetnosti. Umetnica je govorila o svakodnevnom životu ispunjenom strpljivim radom i stvaralačkim žarom. Njena stvaralačka drama ovaplotila se u njenim iscrpnim i iskrenim odgovorima. Moram spomenuti da sam razgovor sa Brankom Đorđević vodio u veoma prijatnoj atmosferi. Bio je

to dijalog pun poštovanja i tolerancije. Jer, složili smo se odmah da ova knjiga bude neka vrsta njene autobiografije, životne i stvaralačke.

IZVOD

Živojin Prokopović

Tema nastajanja slike: Da li je to udar na belinu ili njeno osvajanje?

Branka Đorđević

Imam neposredan pristup platnu. Nikada nisam prilazila belini platna unapred zadatom temom. Tako prilazeći belini uvek osećam uzbuđenje – neku vrstu straha.

Udar ili osvajanje? Rekla bih i jedno i drugo jer početni potez koji učinim je potez špahtlom. Zašto špahtlom? Zato što je to

alat jači od platna i možda je to odbrana zbog straha od beline. Sa tim potezom problem je rešen. Dalji moji potezi polaze od centra ka periferiji, a dijagonala povezuje elemente u celini. U mom slikarstvu dominantan element likovnog jezika bila je i ostala boja čije se varijacije tonova i bogata koloristička sazvučija usklađuju strukturno određujući koloristički oreol slike. Tako "razapeta" između forme, svetlosti i boje, gde je ritam posledica energija koje prožimaju oblik, u talasima mi pristižu nove ideje i dalji impulsi, a potezi se nižu određujući svaki naredni. Ruka kao da postaje samo sredstvo preko koje boja i svetlost čine jedinstvo, a ritam konačno potvrđuje ravnotežu između bića i slikarske akcije. Kroz ovaj složeni sistem nastajanja slike zaokupljena sam pokretom kao oduhovljeno pretvaranje mase u energiju.